

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 118.992 van 5 mei 2003
in de zaak A. 129.274/X-11.181.**

In zake :

1. Philip VERTESSEN,
2. Sibylle DE SADELEER,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat G. KINDERMANS,
kantoor houdende te 3870 HEERS,
Steenweg 161

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. CLAES,
kantoor houdende te 2550 KONTICH,
Mechelsesteenweg 160.

tussenkommende partij :

de gemeente LAAKDAL,
die woonplaats kiest bij
Advocaten L. SCHUERMANS en J. SURMONT,
kantoor houdende te 2300 TURNHOUT,
de Merodelei 112.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Philip VERTESSEN en Sibylle DE SADELEER op 14 november 2002 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 19 september 2002 van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar waarbij aan de gemeente Laakdal de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een luifel en de aanleg van een nieuwe toegangsweg op het gemeentelijk containerpark gelegen aan de Eindhoutseweg te Veerle-Laakdal, op het perceel kadastraal bekend Sectie A, nr. 202 A;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 februari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 maart 2003, datum waarop de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 28 maart 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. KINDERMANS, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat Y. FRANÇOIS die, loco Advocaat J. CLAES verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat J. SURMONT, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gemeente Laakdal met een verzoekschrift van 16 december 2002 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de gemeente Laakdal op 6 maart 2002 bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag heeft ingediend tot het verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een luifel en de aanleg van een nieuwe toegangsweg op het gemeentelijk containerpark gelegen aan de Eindhoutseweg te Veerle-Laakdal, waarvoor op 16 oktober 1991 de stedenbouwkundige vergunning werd verleend, en dit op het perceel kadastraal bekend Sectie A, nr. 202 A; dat uit de bijgevoegde plannen blijkt dat het gaat om een luifel van 18,13 m op 3,40 m en een toegangsweg gelegen links van het kwestieus terrein; dat de verzoekende partijen wonen in de onmiddellijke nabijheid van het bouwperceel; dat zij tevens eigenaar zijn van de percelen gelegen tussen het perceel waarop hun woning is ingeplant en het bouwperceel; dat de beschrijvende nota gevoegd bij de aanvraag "inzake de overeenstemming en verenigbaarheid van de aanvraag met de wettelijke en ruimtelijke context - integratie in de omgeving" vermeldt wat volgt :

"Het betreft de herinrichting van het bestaande containerpark.
In dit opzet wordt een luifel opgericht voor het onderbrengen van het 'klein en gevaarlijk afval' (KGA).
De luifel is een lichte metaalconstructie met 3 min of meer gesloten zijden en 1 open zijde.
De luifel wordt groen gelakt teneinde in de groene omgeving niet te storen.
De luifel wordt in de hoogte beperkt teneinde in de groene omgeving niet te storen.
O.w.v. de reorganisatie van het containerpark wordt aan de achterzijde een nieuwe toegang voorzien. De toegang gebeurt via de bestaande servituut links van het terrein.
De bestaande ingang rechts van het terrein wordt afgesloten voor bezoekers.
De toegangspoort zal uitgevoerd worden in een spijlenhekwerk type 'HERAS' in groene kleur, identiek aan de bestaande inkompoort links van het terrein.";

dat de gemeente Laakdal op 11 augustus 1994 en 1 februari 2001 een exploitatievergunning heeft verkregen; dat het college van burgemeester en schepenen in zijn advies stelt dat er reeds twee stedenbouwkundige vergunningen voor het containerpark werden verkregen, dat de luifel een kleine ingreep is om te voldoen aan de milieuwetgeving, dat de nieuwe toegangsweg wordt aangelegd om de circulatie op het containerpark te verbeteren, en dat er geen bezwaren werden ingediend tijdens het openbaar onderzoek; dat de afdeling Land op 17 januari 2002 een gunstig advies heeft uitgebracht; dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar bij het bestreden besluit van 19 september 2002 de gevraagde stedenbouwkundige vergunning heeft verleend met toepassing van artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, onder de volgende voorwaarden :

"(...)

- De constructies op het perceel die werden opgericht zonder stedenbouwkundige vergunning (weeghuisje, douche- en kleedkamer en de verharding met schuifpoort links vooraan op het perceel) te verwijderen alvorens de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend uit te voeren.

- Een groenscherm voorzien of behouden op de plaatsen die in het groen zijn aangeduid op het inplantingsplan. (...);

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij opwerpen dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat het verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging geen afzonderlijke uiteenzetting van feiten bevat die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eisers een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat zij in fine van het verzoekschrift vragen het bestreden besluit te schorsen in afwachting van een uitspraak ten gronde om reden dat "de onmiddellijke tenuitvoerlegging van deze vergunning een onherroepelijk nadeel aan verzoekers zou kunnen toebrengen"; dat zij in het zevende middel uiteenzetten "ernstige schade te lijden door het illegaal exploiteren van het containerpark in kwestie en door de toegelaten uitbreiding van het containerpark met het bouwen van een luifel en de aanleg van een toegangsweg achteraan het containerpark", dat zij "enorm veel last hebben van het containerpark in de vorm van ongedierte, muizen en ratten, terwijl er voortdurend wateroverlast is en er voortdurend een probleem van zwerfvuil optreedt.", dat zij "ook last hebben van het verhakselen van hout" en dat "de

containerparken en composthopen heel wat schimmelsporen genereren", waarbij "het kankerverwekkend vermogen van schimmels bekend is";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aangevoerd in het zevende middel te maken heeft met de exploitatie van het containerpark en dus terzake irrelevant is, en dat het verzoekschrift voor het overige geen concrete en precieze gegevens bevat waaruit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou blijken;

Overwegende dat de tussenkomenende partij antwoordt dat het verzoekschrift geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel bevat en dus niet ontvankelijk is, en dat voor zover de uiteenzetting in het zevende middel als zodanig moet worden aanzien, dient te worden opgemerkt dat de exploitatie van het containerpark geen uitstaans heeft met het bestreden besluit;

Overwegende dat het nadeel zijn rechtstreekse oorzaak dient te vinden in het bestreden besluit; dat, zelfs aangenomen dat de uiteenzetting in het zevende middel kan worden aanzien als een uiteenzetting van feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, dient te worden vastgesteld dat de aangevoerde feiten hun rechtstreekse oorzaak niet vinden in de bestreden stedenbouwkundige vergunning, maar in de wijze waarop het betrokken containerpark wordt geëxploiteerd; dat de aangevoerde nadelen niet dienstig kunnen worden ingeroepen; dat moet worden vastgesteld dat de verzoekende partijen in gebreke blijven concrete en precieze gegevens bij te brengen waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden stedenbouwkundige vergunning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende bovendien dat zowel uit het derde middel van het verzoekschrift, waarin wordt gesteld dat het in feite gaat "om een regularisatie van een bestaande toestand" aangezien "het gemeentebestuur Laakdal reeds in januari 2002, dus lang voordat een vergunning werd afgeleverd, de toegangsweg heeft aangelegd en deze ook als zodanig gebruikt", als uit de verklaringen van de raadsman van de verzoekende partijen ter terechtzitting, blijkt dat de "nieuwe toegangsweg" waarvoor het bestreden besluit vergunning verleent, reeds volledig is aangelegd en

in gebruik is; dat een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning wat deze weg betreft derhalve ook zonder nut is;

Overwegende dat niet is voldaan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente Laakdal in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Het door de tussenkomende partij op het verzoekschrift tot tussenkomst teveel gekweten recht, ten belope van 50 euro, dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vijf mei 2003, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.